

ны во веде тамо въ царство небесное, гдѣ то съ сичките праведницы,
Ѣмѣже слава вѣки вѣковъ аминъ.

НЕДѢЛЯ КЗ

ЗА ЗГЪРЧЕННАТА ЖЕНА,

Зависть не вѣсть предпочитати
полезное:

Благослови отче!

Какъ то са грижи една майка за своите чада, да ги храни, пази и
цѣри, тѣй са грижелъ богъ за нечѣрныхъ и неблагодарный родъ Ѣ-
врейскій. Хранилъ ги съ мойсеевымъ законъ и много чѣдеса, и ги па-
зилъ отъ тѣхните вразы и отъ сѣко зло: но тѣ като неблагодарни,
отфзрихася отъ своя благодѣтель и мѣ са противеха, за тѣй и богъ
ги предаваше въ робство и вѣды, и ги мѣчаше като неблагодарни. Но
които са покааха пакъ ги помилова, волните исцѣри и свързаныте
отъ дѣвола развърза както и днашната жена, за която ще чѣете отъ
евангеліето,

Отъ Лѣка зачало ба.

Во онова време като учаше Исхъсъ на едно съборище въ сѣбота, има-
ше тамо една жена съ болнавъ дѣхъ, отъ осемнайсы години: и вѣше
сгърчена: и не можеше да са исправи никакъ. И като ѿ виде Исхъсъ,
покиа ѿ и рече ѿ: жено, да вѣдешъ здрава отъ твоата болестъ. И
тѣри на нея рѣчетѣ си; и та са исправи тосъ часъ и славеше бога.
Но най старымъ началникъ на съборището, като негодова (не стори хасъ)
дето ѿ исцѣри Исхъсъ въ сѣбота, дѣмаше на народа: шесть дине и-
ма, въ които требъ да са работи, въ тѣхъ требъ и да са цѣрите, а
не въ сѣботный день. А Исхъсъ како мѣ отговори, рече; лицемѣре, сѣ-
кій отъ васъ въ сѣбота, не отвързока ли своя волъ или скотъ отъ па-
сите, и го воде да го напои? а тѣзи дѣцира Авраамова, която свър-
за отъ сатана осемнайсы години, не требаше ли да са развързи отъ
своатѣ врзскѣ въ день сѣботный? И това като дѣмаше, засрамехъся